

Caravaggio, *Stilleven - Particulier bezit*, New York

zelve in zijn brieven toe „dat het hem evenveel werk kostte of hij een bloemstuk of een figuurstuk schilderde,” — *tanta manifattura gli era fare un quadro buono di fiori come di figura.*

Félibien bijvoorbeeld verwijt den kunstenaar „dat hij noch het schoone heeft verkozen, noch het leelijke is ontvlucht. . . .” en elders: „hij gebruikte voor het uitbeelden van helden en groote persoonlijkheden niets dan schelmen en misvormde deugnieten. . . .”; smaadredenen, die hij baseerde op de meening van Poussin, die „van Caravaggio niets wilde weten en overtuigd was dat hij ter wereld was gekomen om de schilderkunst te vernietigen.”

Verschillende generaties bleven Caravaggio min of meer door de bril van Bellori en Félibien bekijken, zij kwamen niet verder dan hun afkeer van het ontwijden der zoo waardige en idealistische Italiaansche kunst met „schelmen en deugnieten”, totdat men eenige tientallen jaren geleden een begin maakte met een klaarder en zelfstandiger